

EDEBİYAT

DÜNYADAN HİKAYELER

Türkçe Okuyorum

Editör

Dr. Mehmet Yalçın Yılmaz

Dil Uzmanı

Dr. Fatma Bölükbaş

Tashih

Funda Keskin

Resimleyen

Fahriye Faren Çıtaklı

Kapak & Sayfa Tasarımı

Şeref Kocaman

Bu çalışma Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler ve anadilini geliştirmek isteyen yurtdışında yaşayan Türkler için hazırlanmıştır. Bu kitap Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı ölçütlerine göre **A2-B1** seviyesinde hazırlanmıştır. Kitapta yer alan metinler, **A2-B1** seviyelerindeki dil becerilerine göre kısaltma, sadeleştirme özetleme ve yeniden yazma teknikleri kullanılarak eğitim amaçlı yeniden düzenlenmiştir.

İçindekiler

5

Guy De Maupassant
Elmas Gerdanlık

16

Oscar Wilde
Örnek Bir Milyoner

26

O. Henry
Saç Tokası

32

Anton Çehov
Kırda Bir Gün

42

Ivan Turgenyev
Bıldırcın

51

SÖZLÜKÇE

ELMAS GERDANLIK

Guy De Maupassant

Mathilde fakir bir ailenin çocuğuydu. Babası memurdu ve çok parası yoktu. Mathilde çok güzel bir kızdı. Onun en büyük **hayali** zengin bir adam ile evlenmekti ve mutlu olmaktı. Ancak bu isteği olmadı ve fakir bir adamla evlendi. Kocas da babası gibi bir memurdu.

Mathilde'nin evi ve eşyaları hiç güzel değildi ve bu yüzden çok mutsuzdu. Pahalı elbiseleri, ayakkabıları ve **mücevherleri** yoktu.

Bir akşam kocası eve çok mutlu geldi. Kocasının elinde büyük bir zarf vardı.

Mathilde zarfı açtı. İçinde bir **davetiye** vardı. Davetiye şöyleydi:

“18 Ocak Pazartesi akşamı Bakanlık Sarayı'ndaki **baloya** davetlisiniz!”

Mathilde bu davete hiç sevinmedi, davetiyeyi masaya koydu.

Kocası, “Hayatım, niçin bu davete sevinmedin? Hiç dışarı çıkmıyorsun ve bu iyi bir **fırsat**, birçok ünlü ve önemli kişi orada olacak.” dedi.

Mathilde, kocasına sinirli sinirli baktı ve “Ben o baloda ne giyeceğim? Hiç güzel elbisem yok!” dedi.

Kocası, “Pembe elbisen çok güzel, onu giy.” dedi.

Mathilde cevap vermedi, önüne baktı ve ağladı. Kocası buna çok üzüldü ve “Sorun ne?” dedi.

Mathilde gözyaşlarını sildi ve sakın bir sesle: “Hiçbir sorun yok. Sadece güzel bir elbisem yok, bu baloya gelmeyeceğim. Davetiyeyi zengin bir arkadaşına ver, karısı ile beraber gitsinler.” dedi.

Adam çok üzüldü. “Tamam, Mathilde. Peki, güzel bir elbise kaç lira?” dedi. Mathilde, birkaç saniye düşündü ve hesap yaptı. “Kesin bilmiyorum ama 400 Frank sanırım.” dedi.

Adam biraz düşündü. Çünkü gelecek yaz Nanterree **ovasına** arka-

daşlarıyla **ava** gitmek istiyordu. Bunun için bir tüfeğe **ihtiyacı** vardı. Tüfek 400 Frank'tı. Adam tüfekten **vazgeçti** ve 400 Frankı karısına verdi. Mathilde bu para ile çok güzel bir elbise aldı. Ama Mathilde yine çok üzgündü. Kocas: “Sorun nedir? Son günlerde çok üzgün görünüyorsun.” dedi.

Kadın cevap verdi:

“Tamam, elbisem var ama hiç mücevherim yok! Mücevhersiz çok fakir görünüyorum. Bu yüzden baloya gitmeyeceğim.”

Kocası “Bu sene çiçek çok moda, çiçek tak. 10 Frank’a üç tane gül alabilirsin.” dedi.

Mathilde, “Hayır, olmaz! Diğer kadınların çok pahalı mücevherleri var ama benim yok. Ben onların yanında çok üzülüyorum. Kendimi çok kötü hissediyorum.” dedi.

Kocası sınırlendi ve bağırıldı: “Ne kadar aptalsın! Arkadaşın Madam Forestier’e git ve birkaç mücevherini ödünç al. O senin en iyi arkadaşın.”

Mathilde çok sevindi ve “Doğru, bunu hiç düşünemedim. Çok iyi bir fikir.” dedi.

Ertesi gün arkadaşı Madam Forestier’in evine gitti ve ondan ödünç mücevher istedi. Madam Forestier, aynalı **gardırobunu** açtı, büyük bir mücevher kutusu aldı ve kapağını açtı. “Seç, hayatım.” dedi.

Mathilde önce birkaç bileziğe baktı, sonra **inci** bir kolye ve birkaç küpe denedi. Arkadaşına baktı ve sordu: “Başka mücevherin yok mu?”

Madam Forestier, siyah, **saten** bir kutunun içinde, çok güzel bir **elmas gerdanlık** getirdi. Elmas gerdanlık kalp şeklindeydi. Mathilde bunu çok beğendi, hemen boynuna taktı ve çok mutlu oldu. Madam Forestier’a sordu: “Bunu verebilir misin? Sadece bunu?”

Madam Forestier, “Tabii ki, alabilirsin.” dedi.

Mathilde, arkadaşına sarıldı, onu öptü ve hemen evine gitti.

Mathilde balo için sabahdan akşama kadar hazırlandı. Çok mutluydu.

Kocası ile baloya gittiler. Mathilde çok şık ve güzeldi. Balodaki herkes onu çok beğendi. Balodaki herkes onunla ilgiledi. Bakan onunla dans etti.

Mathilde ve kocası sabaha karşı dörtte balodan ayrıldılar. Kocası “Bekle biraz, üşüyeceksin, **fayton** çağırayım.” dedi. Fakat Mathilde dinlemedi ve hızla merdivenlerden aşağı indi. Caddede hiç fayton yoktu. Bu yüzden Sen nehrine doğru yürüdüler, sonunda eski bir fayton buldular. Fayton onları evlerine götürdü.

Mathilde yatak odasına gitti ve aynaya baktı. Fakat aniden bir çılgılık attı, gerdanlık boynunda yoktu!

Kocası “Ne oldu?” diye sordu.

Mathilde, “Madam Forestier’in gerdanlığını kaybettim!” dedi.

Adam çok şaşırdı ve bağırды: “Neee! Olamaz!”

Ceplerini, çantalarını, her yeri aradılar ama gerdanlık yoktu.

Kocası, Mathilde’ye sordu: “Baloda gerdanlık boynunda mıydı?”

Mathilde, “Evet, boynumdaydı. Sanırım faytonda düştü. Sen faytonun **plakasını** biliyor musun?” diye sordu.

Kocası “Hayır!” diye bağırды.

Birbirlerine baktılar. Adam elbiselerini giydi. “Balo salonuna, yollara, bahçeye bakacağım ve gerdanlığı arayacağım. Belki bulurum.” dedi ve evden çıktı.

Mathilde çok üzgündü, salona gitti, koltuğa oturdu. Sabaha kadar hiç uyumadı. Saat yedide kocası geldi ama gerdanlık yoktu. O gün akşama kadar faytoncuyu aradılar ama bulamadılar. Yorgun ve çaresiz eve döndüler.

Mathilde, arkadaşı Madam Forestier’a bir mektup yazdı: “Sevgili Forestier, gerdanlığın **kopçası** koptu ve ben onu tamirciye verdim. Tamirden sonra sana getireceğim.”

Balonun üstünden beş gün geçti ve onlar gerdanlığı bulamadılar. Haftanın sonunda tüm ümitleri bitti. Bir tek çareleri vardı: Gerdanlığın aynısını bulmak, satın almak ve Madam Forestier’a vermek...

Ertesi gün gerdanlığın kutusunu aldılar, üzerindeki adrese gittiler. **Kuyumcu** kayıtlarına baktı. “Hayır, efendim. Bunu ben satmadım. Sadece kutusunu biz yapıyoruz.” dedi. Mathilde ve kocası akşama kadar şehirdeki bütün kuyumcuları gezdiler. Sonunda Palais Royal’da kayıp gerdanlığın aynısını buldular. Gerdanlık 40.000 Frank’tı ama pazarlık ettiler ve 36.000 Frank’a anlaştılar.

Mathilde babasından 18.000 Frank borç aldı. Kocası da bazı arka-

daşlarından 5.000, bazı arkadaşlarından 3.000 Frank borç aldı. Sonunda 36.000 Frank'ı topladılar ve elmas gerdanlığı aldılar. Mathilde, gerdanlığı arkadaşına geri götürdü.

Elmas gerdanlığı götürdükten sonra Mathilde rahatladı ama çok borçları vardı. Mathilde ve kocası borçlarını ödemek için çok çalıştılar. Daha ucuz ve eski bir eve taşındılar. Mathilde evlere temizliğe gitti. Ağır ev işleri yaptı, o **zarif** parmakları, gül pembesi tırnaklarıyla bulaşıkları, yağlı kapları, **eski püskü** çarşafı, giysileri yıkadı.

Kocası akşamları ek iş yaptı ve gece geç saatlere kadar sayfası beş kuruşa yazılar yazdı. Mathilde, kendisine ve kocasına hiç yeni bir elbise almadı. Pazardan da en ucuz yiyecekleri aldılar ve çok zor yıllar yaşadılar. Bu durum on yıl devam etti. On yılın sonunda tüm borçlarını, **faizleriyle** birlikte ödediler.

Bir pazar günü, Mathilde çarşıya gitti. Orada bir çocuk ve bir kadınla karşılaştı. Bu Madam Forestier'di. Madam Forestier hâlâ genç, hâlâ güzel, hâlâ çekiciydi. Mathilde çok duygulandı, kendine baktı ve üzüldü. Çünkü kendisi çok yaşlı, mutsuz ve yorgundu. Birdenbire arkadaşı Madam Forestier'e seslendi. Madam Forestier, Mathilde'yi tanıyamadı. "Kimsiniz bayan?" diye sordu. Mathilde adını söyledi ve Madam Forestier, "Özür dilerim canım, ben seni tanıyamadım. Ne kadar çok değişmişsin." dedi. Mathilde, arkadaşına "Evet, son 10 yıldır çok zor bir hayatım oldu ve çok **yoksulluk çektik**. Her şeyin sebebi sensin!" dedi.

Madam Forestier, buna çok şaşırdı ve "Nasıl? Ben sana ne yaptım?" diye sordu. Mathilde, her şeyi anlattı: "Baloda takmak için senden bir

gerdanlık ödünç aldım ve ben onu kaybettim. Sana hiçbir şey söylemedim ve bir kuyumcudan aynısını aldım. Elmas gerdanlık çok pahalıydı ve bizim hiç paramız yoktu. Bunun için tam 36.000 Frank borç aldık. Borcumuzu ödemek için tam 10 yıl çalıştık.”

Madam Forestier durdu ve büyük bir çığlık attı: “Benim gerdanlığımın yerine elmas bir gerdanlık mı aldın? Neden bana hiçbir şey söylemedin? Ah, benim zavallı Mathilde’ciğim, benim gerdanlığım **sahteydi...**”

ALİŞTIRMALAR

1. Yukarıdaki metne göre cümleleri tamamlayalım.

1. Mathilde'nin babası,

- a. fakir bir memurdu.
- b. çok sınırlı bir adamdı.
- c. yakışıklı bir bakandı.
- d. zengin bir tüccardı.

2. Mathilde Bakanlıktaki balo davetine hiç sevinmedi. Çünkü

- a. o gün Mathilde'nin doğum günüydü.
- b. o gün çok işi vardı.
- c. Bakanlıktaki balolar çok sıkıcıydı.
- d. balo için güzel bir elbisesi yoktu.

3. Kocasını Mathilde'ye 400 frank verdi ve Mathilde onunla

- a. kocası için tüfek aldı.
- b. arkadaşı Forestier için mücevher aldı.
- c. balo için elbise aldı.
- d. annesi için şal aldı.

4. Mathilde, arkadaşından ödünç aldı.

- a. bilezik
- b. gerdanlık
- c. inci kolye
- d. küpe

5. Mathilde ve kocası balodan sonra Sen nehrine doğru yürüdüler. Çünkü.....

- a. romantik bir yürüyüş yapmak istediler.
- b. şehirde hava çok sıcaktı.
- c. orada fayton bulamadılar.
- d. onların arkadaşları Sen'in kenarındaydı.

6. Balodan sonra eve döndüler ama Mathilde'nin kocası gece tekrar dışarı çıktı ve sabaha kadar

- a. arkadaşlarıyla parkta oturdu.
- b. faytonla şehri gezdi.
- c. Sen nehrinin kenarında dolaştı.
- d. elmas gerdanlığı aradı.

7. Mathilde ve kocası borçlarını ödemek için

- a. çok çalıştılar ve az para harcadılar.
- b. arkadaşlarından tekrar borç aldılar.
- c. evlerini ve değerli eşyalarını sattılar.
- d. hırsızlık yaptılar.

8. Madam Forestier ve Mathilde çarşıda karşılaştılar ama Madam Forestier, Mathilde'yi tanıyamadı. Çünkü.....

- a. çarşı çok kalabalıktı ve karanlıktı.
- b. Mathilde çok yaşlı ve bitkin görünüyordu.
- c. Madam Forestier'ın gözleri iyi görmüyordu.
- d. Madam Forestier çok yaşlıydı.

9. Mathilde, her şey için Madam Forestier'ı

- a. bekledi
- b. önerdi
- c. suçladı
- d. kutladı

10. Madam Forestier Mathilde'yi dinledi ve çok şaşırdı. Çünkü

- a. onun elmas gerdanlığı gerçek değildi.
- b. elmas gerdanlığı kayıptı.
- c. elmas gerdanlık çok pahalıydı.
- d. onun elmas gerdanlığının rengi farklıydı.

2. Aşağıdaki cümleler doğru ise D, yanlış ise Y yazalım.

- 1. Mathilde'nin tek isteği zengin olmaktı. ()
- 2. Mathilde zengin bir adamla evlendi. ()
- 3. Mathilde kıskanç bir kadındı. ()
- 4. Mathilde baloda elmas gerdanlık buldu. ()
- 5. Mathilde, arkadaşına vermek için yeni bir gerdanlık aldı. ()
- 6. Elmas gerdanlık 18 bin franktı. ()
- 7. Mathilde ve kocası borçlarını ödemek için çok uğraştılar. ()
- 8. Mathilde sayfası beş kuruşa yazılar yazdı. ()
- 9. Madam Forestier, Mathilde'yi tanıyamadı. ()
- 10. Madam Forestier'ın gerdanlığı çok değerliydi. ()

2. 1-D, 2-Y, 3-D, 4-Y, 5-D, 6-Y, 7-D, 8-Y, 9-D, 10-Y

1. 1-a, 2-d, 3-c, 4-b, 5-c, 6-d, 7-a, 8-b, 9-c, 10-a

CEVAPLAR

ÖRNEK BİR MİLYONER

Oscar Wilde

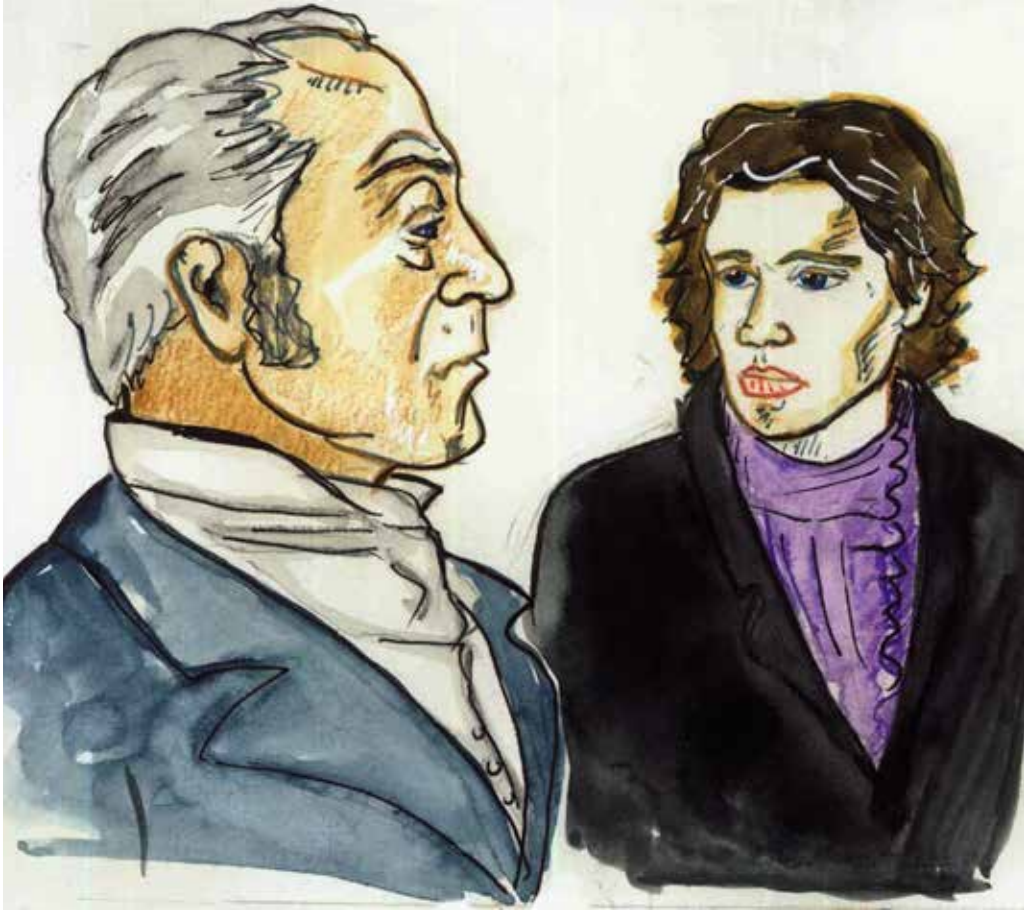
Hughie Erskine, önemli ve zengin biri değildir ama iyi kalpli ve yakışıklı bir delikanlıdır. Gri gözleri, düzgün kumral saçları, uzun boyu ve düzgün fiziğiyle arkadaşları arasında çok popülerdir. Çok yetenekli bir gençtir; her şeyi bilir, çok çalışır ama fakirdir. Onun babası da çok fakirdi. Hughie'ye sadece bir **kılıç** ve tarih kitaplarını **miras** bıraktı. Hughie, kılıcı boy aynasının üzerine astı, kitapları da kütüphanesi koydu. Bunlar babasının hatırasıydı ama hiçbir maddî değerleri yoktu.

Hughie para kazanmak için her işi denedi. Altı ay borsada çalıştı ama mutlu ve başarılı olamadı. Daha sonra çay ticareti yaptı ama bu işten de kısa süre sonra sıkıldı. Sonunda işsiz ama düzgün yüzlü, hoş, entelektüel bir adam oldu.

Hughie, Laura Merton'a âşıktı. Laura da Hughie'ye âşıktı ve ona hayrandı. Laura ve Hughie Londra'nın en hoş çiftiydiler. Laura'nın babası emekli bir **albaydı**. Albayın karakteri Hughie'den farklıydı. Albay için para ve kariyer her şeyden daha önemliydi. Bu yüzden fakir Hughie ile Laura'nın evlenmelerine izin vermedi. Hughie'ye "Bak çocuğum, sen önce zengin ol, daha sonra Laura ile evlen." dedi ve Hughie ile **alay** etti. Hughie buna çok üzüldü.

Bir sabah Hughie, arkadaşı Alan Parker'ı ziyaret etti. Alan Parker çok yetenekli bir ressamdı. Hughie kapıyı birkaç kez çaldı ama Alan

kapıyı hemen açmadı. Çünkü o çok meşguldü. Birkaç dakika sonra Alan kapıyı açtı ve arkadaşı Hughie'yi salona aldı. Salonda bir dilenci vardı ve Alan dilencinin resmini yapıyordu. Dilencinin üzerinde çok eski bir gömlek ve yırtık bir pantolon vardı. Dilencinin yüzü **buruşuktu**, saçları dağınıktı. Dilenci çok yaşlıydı. Dilencinin omzunda kahverengi bir pelerin asılıydı, botları parça parçaydı, bir elinde **değnek** vardı, diğer elinde ise şapkası vardı.

Hughie, arkadaşı Alan'a "Ne kadar ilginç bir model." dedi.

Alan, "Evet, haklısın. Çok ilginç bir model. Resmini yapmak için bu dilenciye çok zor buldum." dedi.

Hughie "Zavallı adam, çok fakir ve üzgün görünüyor. Ama siz ressamlar onu sadece bir model olarak görüyorsunuz." dedi. Sonra arkadaşına "Bir model poz vermek için kaç para alıyordun?" diye sordu.

“Saati bir Şilin...”

“Peki, resmine kaç para alıyorsun?”

“Buna iki bin alacağım.”

Hughie güldü ve “Bence dilenciye daha çok para ver. O da senin kadar zor bir iş yapıyor.” dedi.

Biraz sonra Alan’ın hizmetçisi “Efendim, bir misafir geldi ve sizinle birkaç dakika görüşmek istiyor.” dedi.

Alan “Bir yere gitme Hughie, birazdan dönerim.” dedi.

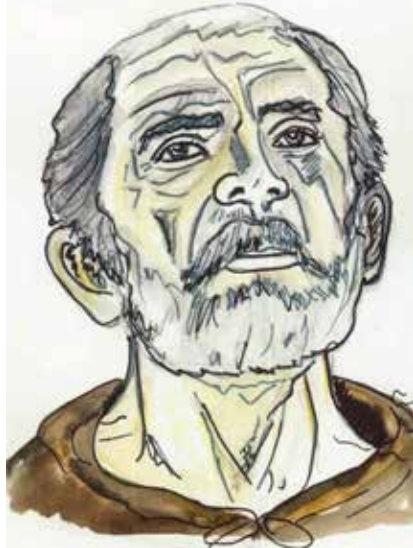
Salonda yaşlı dilenci ve Hughie yalnız kaldılar. Yaşlı dilenci biraz dinlenmek için salondaki büyük kanepeye yattı. Dilenci çok fakir, yorgun ve mutsuzdu. Hughie yaşlı dilenciye çok **acıdı**. Hughie cebinden cüzdanını çıkardı, içine baktı. Cüzdanda sadece bir **Pound** vardı. “Bu adamın paraya benden daha çok ihtiyacı var.” diye düşündü. Dilencinin yanına gitti ve bir Pound’u dilenciye verdi.

Yaşlı adamın yüzü parladı ve Hughie’ye gülümsedi. “Teşekkür ederim efendim, çok teşekkür ederim.” dedi.

Hughie arkadaşı Alan’la biraz sohbet etti ve oradan ayrıldı. Bir süre parkta dolaştı ve kız arkadaşı Laura’nın yanına gitti. Laura’ya “Bugün arkadaşımı ziyaret ettim. Onun evinde çok yaşlı bir dilenci gördüm ve tüm paramı dilenciye verdim.” dedi.

Laura, “Zaten sen de fakirsin. Niçin tüm paramı dilenciye verdin?” diye bağırdı ve Hughie’ye çok kızdı. Hughie’nin cebinde yol parası bile yoktu. Bu yüzden evine yürüyerek gitti.

Hughie o gece saat 23.00 civarında Palet Klüb’e gitti ve orada arkadaşı Alan ile karşılaştı. Arkadaşına “Alan, resmini bitirdin mi?” diye sordu. Alan, “Resim bitti ve çok güzel oldu. Ayrıca sana bir şey söyleyeceğim. O dilenci model seni çok sevmiş. Ona senin hakkındaki her

şeyi anlattım: Sen kimsin, kiminle evlenmek istiyorsun, niçin evlenemiyorsun, nerede oturuyorsun, aylık kaç para kazanıyorsun...

Hughie, “Alancığım, şaka yapıyorsun herhalde. Niçin her şeyi anlattın? O çok zavallı bir adam. Üzerindeki elbiseleri çok eskiydi ve ben onun için çok üzüldüm. Benim evimde birkaç parça fazla elbise var. Ben onları giymiyorum. Acaba dilenci adama vereyim mi?” dedi.

Alan, “Üzülme, o dilenciye o eski elbiseler çok yakışıyor. O elbiselerin içinde harika görünüyor. Bir dilenci resmini **smokin** içinde çizemem ki...” dedi.

Hughie, ciddiyetle “Alan, siz ressamalar çok **kalpsizsiniz.**” dedi.

Alan, “Bir ressamın kalbi beynidir.” diye cevap verdi ve devam etti

“Bizim işimiz resim yapmaktır, dünyayı kurtarmak değil. Dilenciye boş ver, Laura nasıl? Yaşlı dilenci Laura’yı çok merak ediyor.” dedi.

Hughie şaşırdı ve “O dilenciye Laura’yı anlattın mı? Niçin?” diye sordu.

Alan, “Evet, anlattım. Şimdi o adam Laura ve ailesi hakkında her şeyi biliyor.

Hughie çok kızgın ve kıpkırmızıydı “O yaşlı dilenciye tüm özel hayatımı anlattın hal!” diye bağırды.

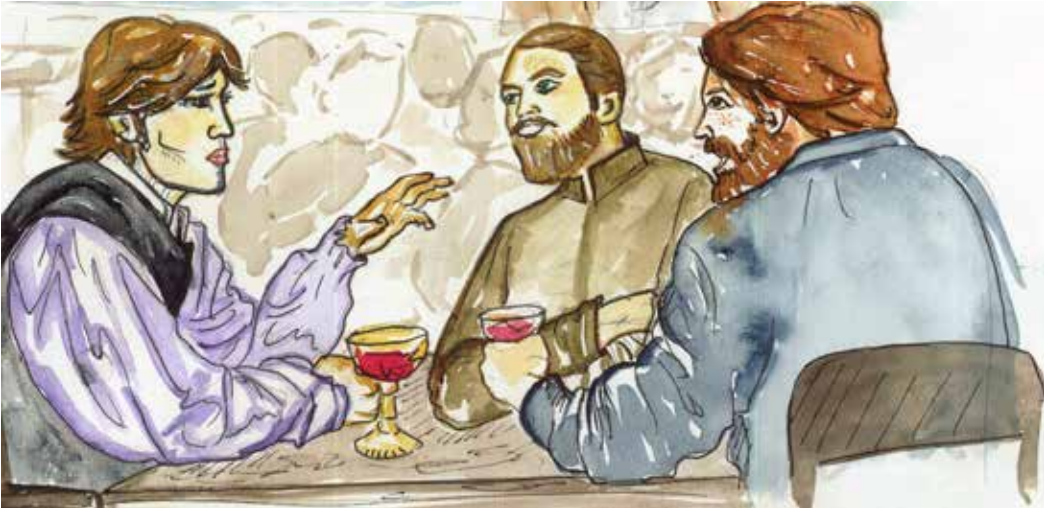
Alan gülümsedi ve “Dostum, o adam dilenci değil. O adam Avrupa’nın en zengin adamlarından biri. Bu şehirde ondan daha zengin bir adam yok. Tüm başkentlerde bir evi var, pahalı arabaları var, altın tabaklarda yemek yiyor.” dedi.

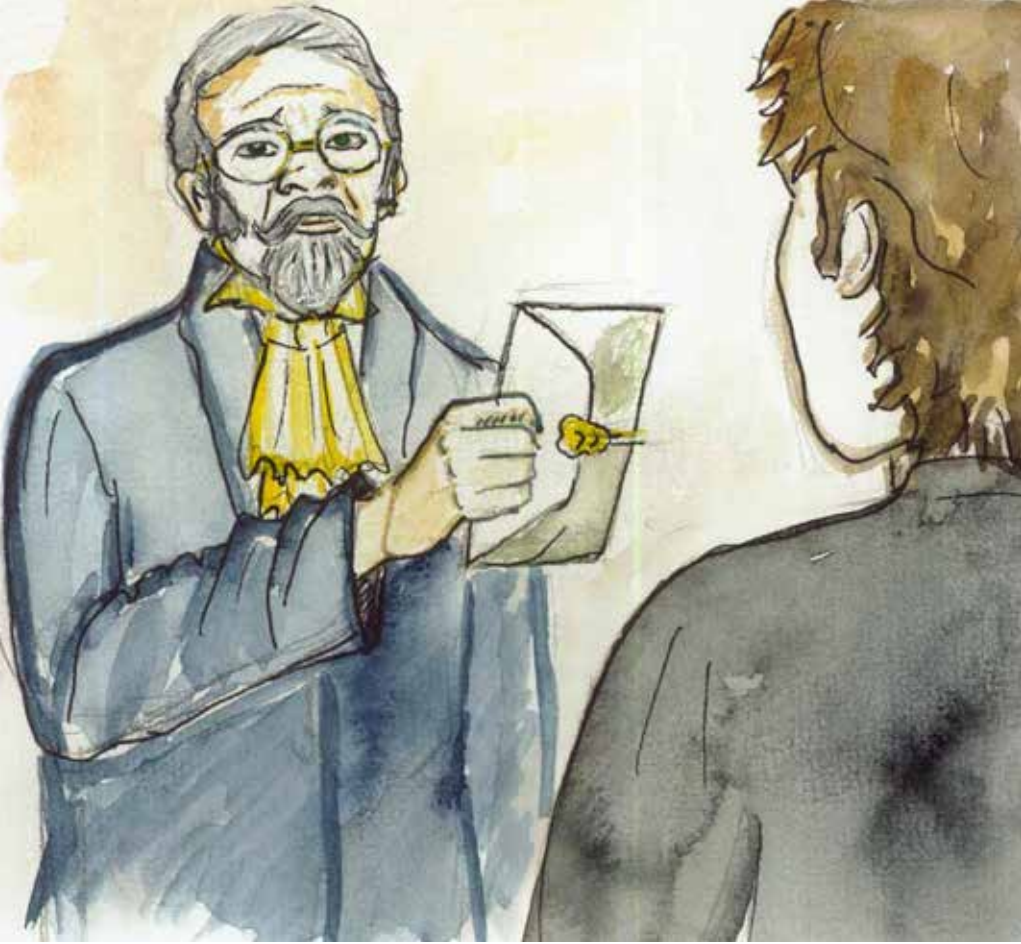
Hughie “Bu nasıl olur?” diye sordu

Alan, Hughie’ye her şeyi anlattı: O gün evimdeki adam Baron Hausberg’di. Baron Hausberg, benim dostumdur ve tüm resimlerimi satın alır. Bir ay önce bana geldi ve “Dilenci kılığında benim resmimi yapabilir misin?” diye sordu. Ben de çok şaşırdım ve “Tamam ama niçin?” dedim. “Bir sebebi yok. Her zaman pahalı elbiseler giyiyorum ve onlarla resim çektiriyorum. Şimdi ise değişik bir resim istiyorum. Başka bir sebep yok.” dedi. O eski elbiseleri de **eskiciden** aldık.

Hughie, “Baron Hausberg mi?” diye bağırды. “Aman Tanrım, ben ona **sadaka** verdim!»

Alan, “Avrupa’nın en zengin adamına sadaka mı verdin?” diye güldü.

Hughie, arkadaşına “Niçin bana söylemedin? Şimdi çok utanıyorum. Onu dilenci sandım ve ona sadaka verdim... Baron Hausberg’e sadaka verdim... Buna inanamıyorum... Baron Hausberg acaba benim hakkımda ne düşündü...” dedi.

Alan, “Üzülme, o çok iyi bir insandır. Senin hakkında hiçbir şey söylemedi. Sadece seninle çok ilgilendi ve senin hakkında sorular sordu.” dedi.

Hughie, Alan’a “Alan, bunu kimseye anlatma. Hiç kimseye ‘Hughie Avrupa’nın en zengin adamına sadaka verdi.’ deme, insan içine çıkamam yoksa...” diye **tembih etti**. Daha sonra oradan ayrıldı. Alan, onun arkasından kahkahalarla güldü.

Ertesi sabah Hughie saat 10.00’da uyandı ve kahvaltıya başladı. O sırada kapı çaldı. Kapıda şık giyimli bir adam vardı. Adamın adı Mösyö

Gustave Naudin'di. Mösyö Gustave, altın çerçeveli gözlüklü, ak saçlı, yaşlı bir adamdı. Hughie, Mösyö Gustave'ye "Kimsiniz? Size nasıl yardım edebilirim?" diye sordu. Mösyö Gustave, Hughie'ye bir kart uzattı. Kartın üstünde "Baron Hausberg" yazılıydı. Baron Hausberg, Alan'ın evindeki dilenciydi, daha doğrusu Avrupa'nın en zengin adamıydı. Hughie, bir önceki günü hatırladı ve yüzü utançtan kıpkırmızı oldu. Mösyö Gustave, hafif bir Fransız **aksanıyla**:

"Mösyö Hughie Erskine siz misiniz?" diye sordu.

Hughie başıyla selam verdi.

"Beni Baron Hausberg gönderdi."

Hughie adamın **sözünü kesti** ve "Lütfen, bir şey söylemeyin. Zaten çok utanıyorum. Baron Hausberg'e çok selam söyleyin ve ondan özür diliyorum, bunu da söyleyin." dedi.

Mösyö Gustave gülümsedi. “Baron Hausberg size bu mektubu gönderdi.” dedi ve Hughie’ye bir zarf uzattı.

Zarfın üzerinde “Hughie Erskine ve Laura Merton’a yaşlı bir dilenciden düğün hediyesi’ yazılıydı ve içinde 10.000 Poundluk bir çek vardı.

Hughie ve Laura’nın düğününde Alan **sağdıç** oldu. Düğüne Baron Hausberg de geldi. Baron Hughie ve Laura’ya mutluluklar diledi.

Alan, “Milyoner modeller nadiren bulunur ama örnek milyonerlere çok daha da nadiren rastlanır.” dedi...

ALIŞTIRMALAR

1. Aşağıdaki olayları metne göre sıralayalım.

- () Alan'ın bir arkadaşı geldi ve bu yüzden Alan salondan ayrıldı.
- (1) Hughie, arkadaşı Alan Parker'ı ziyaret etti.
- () Dilenci, Hughie'ye teşekkür etti.
- () Baron Hausberg, Hughie'ye Mösyö Gustave'den 10.000 pound gönderdi.
- () Alan ve Hughie, Palet Klüb'te karşılaştılar.
- () Salonda yaşlı dilenci ve Hughie yalnız kaldılar.
- () Mösyö Gustave Naudin, Hughie'nin evine gitti.
- () Hughie, Alan'ın evinden ayrıldı.
- () Hughie, Alan'dan dilencinin gerçek kimliğini öğrendi.
- () Salonda bir dilenci vardı ve Alan dilencinin resmini yapıyordu.
- (14) Hughie ve Laura evlendiler.
- () Alan, dilenciye Hughie'nin bütün hayatını anlattı.
- () Hughie, Alan'a "Ben dilenciye sadaka verdim." dedi.
- () Hughie dilenciye bir pound sadaka verdi.

2. Aşağıdakilerden hangisi doğrudur, seçelim.

1. Hughie, önemli / zengin / iyi kalpli bir delikanlıdır.
2. Hughie, *orta* / *kısa* / *uzun* boylu bir gençtir.
3. Babası Hughie'ye bir *saat* / *kılıç* / *tüfek* miras bıraktı.
4. Hughie, çay tüccarı / borsacı / işsizdir.
5. Luranın babası için *eğitim* / *para* / *başgörü* her şeyden önemliydi.
6. Alan Parker *ressam* / *dilenci* / *müzisyen*di.
7. Dilencinin üzerinde çok eski bir *gömlek* / *kazak* / *ceket* vardı.
8. Dilencinin saçları *beyaz* / *kıvrık* / *dağınık*ti.
9. Dilenci çok şanslı / yorgun / sinirliydi.
10. Hughie'nin cüzdanda sadece *bir pound* / *iki şilin* / *bin pound* vardı.
11. Hughie, Palet Klüb'te Alan ile *karşılaştı* / *buluştu* / *tanıştı*.
12. Baron Hausberg, aslında *dilenci* / *zengin* / *ressam*dı.
13. Baron Hausberg, Alan'a *Laura* / *Mösyö Gustave* / *Hughie* hakkında sorular sordu.
14. Mösyö Gustave, Hughie'ye bir *zarf* / *çiçek* / *resim* uzattı.
15. Baron Hausberg, Hughie'ye *çek* / *çiçek* / *tablo* gönderdi.

Cevaplar: 1. 3, 1, 6, 13, 9, 4, 12, 7, 11, 2, 14, 8, 10, 5
 2. 1. iyi kalpli, 2. uzun boylu, 3. kılıç, 4. işsiz, 5. para, 6. ressam, 7. gömlek, 8. dağınık, 9. yorgun, 10. bir pound, 11. karşılaştı, 12. zengin, 13. Hughie, 14. zarf, 15. çek.

SAÇ TOKASI

O. Henry

Sadece bir buçuk Dolar'ı vardı. O kadar, ne bir Dolar eksik, ne bir Dolar fazla! Della, paraları üç defa saydı. Bir buçuk Dolar, o kadar! Hâl-buki ertesi gün Noel'di. Kocasına hediye almak için paraya ihtiyacı vardı. Kendini odadaki divanın üzerine attı ve ağladı. Della'nın evi, belki de şehrin en eski eviydi. İçinde de çok az eşya vardı. Evin kapısında "Mr. James Dillingham Young" yazılıydı. Mr. James Dillingham, Della'nın kocasıydı. Della ona "Jim" derdi.

Della çok üzgündü. Bir süre pencereden dışarıyı seyretti ve kocası Jim'i düşündü. Daha sonra pencereden uzaklaştı ve aynanın karşısına geçti. Saçlarını çözdü ve omuzlarının üzerine döktü. James Dillingham Young ailesinin sadece iki değerli şeyi vardı: Birisi Jim'in altın saati, diğeri ise Della'nın saçları idi. Della'nın saçları gerçekten çok güzeldi. O şehirde Della'dan daha uzun, daha parlak ve daha güzel saçlı başka bir kadın yoktu.

Della'nın saçları altın renkli bir çağlayan gibi parlak ve dalgalıydı. Della bir süre ayna karşısında kendini seyretti, daha sonra sinirli bir şekilde saçlarını hemen topladı. Bir süre hareketsiz aynanın karşısında bekledi. Uzun uzun düşündü. Yerdeki kırmızı halıya bir iki damla gözyaşı aktı. Della, gözlerinin yaşını sildi. Hemen kahverengi ceketini giydi, kahverengi şapkasını taktı ve dışarı fırladı. Merdivenleri indi ve sokağa çıktı.

"Mm. Sofronie. Her çeşit saç kabul ediyoruz." yazılı bir tabelanın önünde durdu. Bu bir kuafördü. Kuaföre girdi. İçeride **iri yarı**, beyaz tenli, soğuk bir kadın vardı. Kadının adı Madam Sofronie'ydi. Della, Madam Sofronie'ye "Saçlarımı alır mısınız?" diye sordu. Madam, "Saç alırım ama şapkanı çıkar da bir bakalım." diye cevap verdi. Della şapkasını çıkardı ve Madam Sofronie'ye altın renkli, **gür** ve parlak saçlarını gösterdi. Madam, Della'nın saçlarını elledi, uzun uzun inceledi. Daha sonra Della'ya "Saçların için 20 Dolar veririm." dedi. Della, "Peki. Kabul ediyorum. Lütfen hemen 20 Dolarımı verin." diye söyledi.

Della çok mutluydu. Artık kocası Jim’e hediye almak için 20 doları vardı. Hemen kuaförden çıktı ve hediye almak için çarşıya gitti. Neredeyse çarşıdaki bütün dükkânlara girdi. Akşama kadar dükkânlardaki her şeyi **inceledi**. Nihayet Jim için güzel bir hediye buldu: **Platin** bir saat **zinciri**... Bu zincir sanki Jim için özel **tasarımdı**. Çok kibar ve sade bir zincirdi.

Bu zincir, Jim’in o harika altın saati için çok uygundu. Zincir tıpkı Jim gibi **gösterişsiz**, fakat **kıymetliydi**. Della, “Jim bu zinciri çok sevecek. Altın saatine hemen takacak ve her yerde gururla gösterecek.” diye düşündü.

Della dükkândan çıktı ve hızlı hızlı evine gitti. Hemen aynanın karşısına geçti ve bir toka ile saçlarını toplamak istedi. Buna mecburdu, çünkü artık saçları uzun değildi ve o kısa saçlarını Jim’e göstermek istemedi. “Jim buna çok üzülür.” diye düşündü. Saçları çok kısaydı, bu yüzden toka ile toplayamadı.

Bir süre aynada kendini seyretti. “Jim bu halimi görecek ve çok kızacak. Çok çirkin görünüyorum ama ne yapayım. Bir buçuk Dolar’a hediye mi var?” diye düşündü. Akşam yemeğini hazırladı ve pencerede Jim’i bekledi. Saat 19.30’da Jim geldi.

Kocasının, merdivenlerin ilk basamağındaki ayak seslerini duydu ve yüzü bembeyaz oldu. “Büyük Allah’ım! Sana **yalvarıyorum**, lütfen Jim saçlarımı beğensin” diye dua etti.

Jim kapıyı açtı ve içeri girdi. Zayıf ve pek ciddi bir hali vardı. Zavallı henüz yirmi iki yaşındaydı ama çalışmak ve ailesine bakmak zorundaydı. Yeni bir pardösüye ihtiyacı vardı, ellerinde eldiven yoktu. Odaya girdi ve Della'ya dikkatle baktı. Della, "Acaba bana niçin böyle bakıyor? Saçlarımı beğenmedi mi? Bana kızdı mı?" diye düşündü. Della'nın yüzü tekrar bembeyaz oldu.

"Jim, hayatım, bana böyle bakma. Çok utanıyorum." diye yalvardı. "Saçımı kesip sattım. Noel için sana hediye almak istedim. Ne olacak? Saçlarım yine uzar. Affediyorsun değil mi? Ne yapayım başka çarem yoktu. Saçlarım **çabuk** uzar. Unutalım bunu, haydi Jim, şekerim. Noel'in kutlu olsun." dedi.

Jim, dondu ve kaldı. Sadece "Ne söylüyorsun? O güzel saçlarını mı kestin?" diye sordu. Della, "Evet, kestim ve sattım. Bu halimi beğenmedin mi? Eskisi kadar sevmedin mi? Saçsız da yine aynı insan değil miyim?" diye yalvardı. Jim etrafına şaşkın şaşkın baktı. Nihayet "İnanmıyorum... Saçlarını mı kestin?" diye cevap verdi.

Della, "Evet, saçlarımı kestim ve sattım diyorum." diye tekrarladı. Della, kocasına "Canım, bu akşam Noel! Beni affet. Saçlarımı senin için kestim." dedi. Kocasına, aşkının büyüklüğünü anlattı, "Seni çok seviyorum, benim için sen saçlarımdan daha değerlisin." dedi. O anda Jim'in gözünden yaşlar aktı. Della'ya sarıldı, paltosunun cebinden bir paket çıkardı ve masanın üstüne koydu.

Jim, karısına "Sevgili Della, saçının şekli ve boyu benim için önemli değil. Benim için sadece sen önemlisin. Saçının şekli sevgimi değiştirmez. Ben az önce senin saçların için üzülmedim. Bu hediye paketini aç,

ben niçin üzüldüm, o zaman anlayacaksın.” dedi. Della beyaz parmakları ile kağıdı yırttı ve hediye paketini açtı. Jim’in hediyesini gördü ve bir çığlık attı. Gözlerinden yaşlar aktı. Paketin içinde çok güzel saç tokaları vardı. Tokalar çok değerliydi, elmaslarla süslüydü. Tokaların rengi de Della’nın saçlarına uygundu.

Della nihayet kendini topladı, kocasının hediyelerini **bağrına** bastı. Gülümsedi, kocasına baktı. “Canım, benim saçlarım çok çabuk uzar ve ben o zaman bu tokaları takarım.” dedi. Sonra hemen odaya gitti ve hediye paketini getirdi. Kocasına, “Sevgili Jim, ben bugün çarşıya gittim ve senin için çok güzel bir hediye aldım. Umarım beğenirsin.” dedi. Hediyeye paketini kocasına uzattı. “Canım, bak, ne kadar güzel bir zincir. Sen de beğendin, öyle değil mi? Bu hediye için tüm şehri gezdim. Saatini ver bakalım, saatine çok yakışacak.” dedi. Jim, sessizce Della’yı dinledi. Hiçbir şey söylemedi. Koltuğa oturdu. Ellerini başının arkasına koydu ve uzun uzun güldü. “Della, sevgilim, Noel hediyelerimizi bir kenara koyalım ve bir süre saklayalım. Bu hediyeler bugünkü halimize uygun değil. Çünkü saç tokalarını almak için saatimi sattım.” dedi.

ALIŞTIRMALAR**1. Aşağıdaki sıfatlardan hangileri Della için doğru? İşaretleyelim.**

fedakâr	☐	zeki	☐
fakir	☐	dalgalı saçlı	☐
beyaz tenli	☐	sinirli	☐
duygusal	☐	parlak saçlı	☐
soğuk	☐	düşünceli	☐

2. Aşağıdaki ifadeleri metne göre eşleştirelim.

1. Della'nın sadece	a. elmaslarla süslü tokalar aldı.
2. Della, kocasına	b. tüm şehri gezdi.
3. Della'nın saçları	c. güre ve parlak saçlarını gösterdi.
4. Della, Madam Sofronie'ye	ç. çok güzeldi.
5. Madam Sofronie, Della'ya	d. bir buçuk Dolar'ı vardı.
6. Jim, Della'ya	e. yirmi iki yaşındaydı.
7. Della, güzel bir hediye bulmak için	f. "Jim" derdi.
8. Jim,	g. sadece 20 dolar verdi.

3. Aşağıdaki cümleler doğru ise D, yanlış ise Y yazalım.

1. Della'nın paraya ihtiyacı vardı.	()
2. Della, kocasına hediye almak için saatini sattı.	()
3. Della, kuaförden sonra çarşıya gitti.	()
4. Della, kocası Jim'e saat zinciri aldı.	()
5. Saat zinciri değerli değildi.	()
6. Della, kısa saçlarını hemen Jim'e göstermek istedi.	()
7. Della, Noel akşamı kocası için yemek hazırladı.	()
8. Jim, Della'ya saçları için çok kızdı.	()
9. Jim, Della'nın yeni saçlarını hiç beğenmedi.	()
10. Jim, Della'ya pahalı saç tokaları hediye etti.	()
11. Jim, Della'nın hediyesine çok güldü.	()
12. Della, elmas tokaları hemen saçına taktı.	()

Cevaplar:

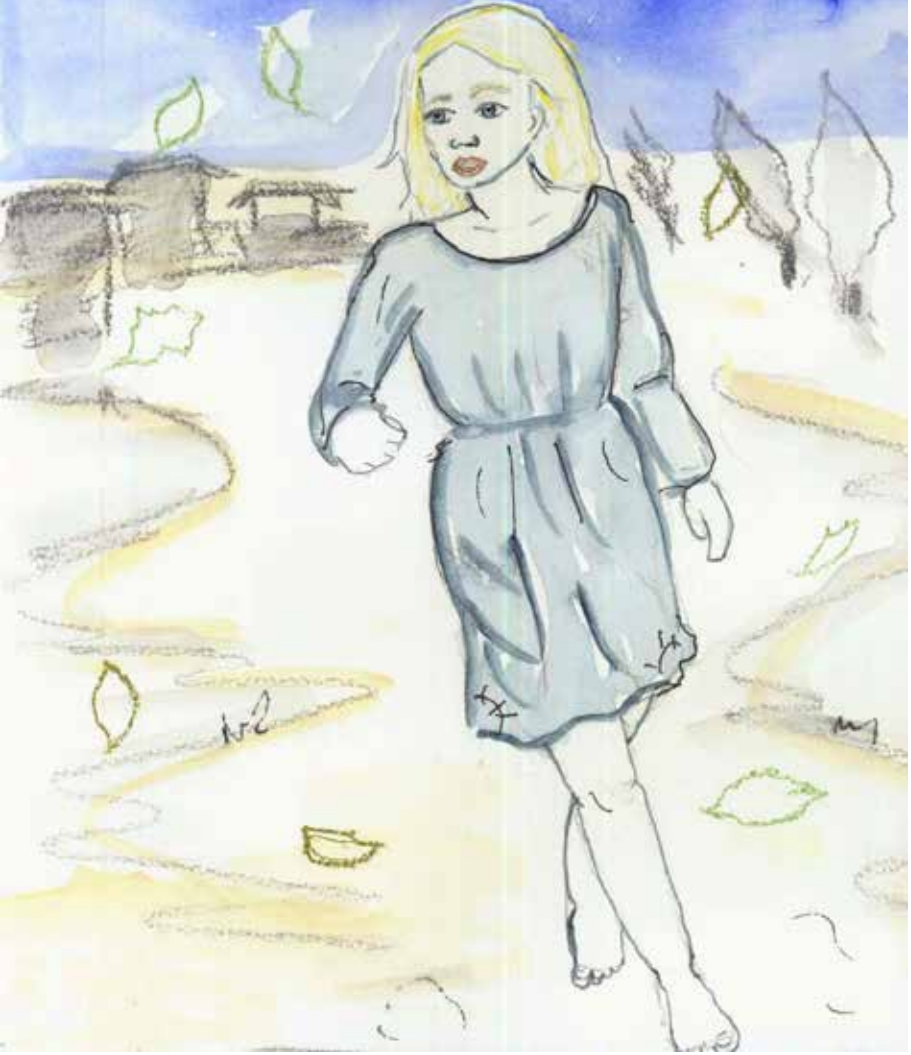
1. fedakâr, fakir, duygusal, dalgalı saçlı, parlak saçlı, düşünceli
 2. 1-d, 2-f, 3-ç, 4-c, 5-g, 6-a, 7-b, 8-e
 3. 1-d, 2-y, 3-d, 4-d, 5-y, 6-y, 7-d, 8-y, 9-y, 10-d, 11-d, 12-y

KIRDA BİR GÜN

Anton Çehov

Saat sabah 08.30'du. Hava bulutluydu. Uzun süre **gök gürledi** ve şimşek çaktı. Şimşeklerin ışıkları her yeri aydınlattı. Kısa bir süre sonra fırtına da başladı.

Altı yaşındaki küçük dilenci kız Fyokla, eskici Terenty'yi bulmak için köye doğru koştu. Sarı saçlı, **soluk** yüzlü kızın ayakları çıplaktı. Gözlerinde korku vardı ve tüm vücudu titriyordu.

Yolda birkaç adamla karşılaştı ve onlara “Amca, Terenty nerede?” diye sordu. Kimse cevap vermedi. Hepsi kötü hava ile meşguldü ve yağmurdan kaçmak için evlerine gidiyorlardı. Fyokla sonunda Terenty’nin en iyi arkadaşı, kilise görevlisi Sitanty Siliç’e rastladı. Stanty’ye “Terenty nerede amca?” diye sordu.

Silanty, “Bahçede.” diye cevap verdi.

Dilenci kız kulübelerin arkasındaki bahçeye koştu. Bahçede Terenty’yi gördü. Terenity, uzun boylu, ince bacaklı, zayıf ve kırmızı yüzlü bir adamdı. Üzerinde eski bir kadın ceketi vardı ve ayakları çıplaktı. Terenty, o sırada gökyüzündeki kara bulutlara bakıyordu.

Sarı saçlı dilenci kız “Terenty amca!” diye adama seslendi.

Terenty Fyokla’yı gördü ve çok sevindi. Yaşlı ve mutsuz yüzü birden parladı. Hemen Terenty’ye koştu ve ona sarıldı.

Yumuşak bir sesle ve sevgiyle sordu: “Ah, sevgili Fyokla, buraya nasıl ve niçin geldin?”

Fyokla, Terenty’ye sarıldı ve ağladı. “Danilka ağabey (abi) kaza geçirdi, gel çabuk!” dedi.

“Nasıl bir kaza? Tanrım, tanrım, sen bizleri koru, ne tür bir kaza?”

“Kont’un bahçesinde Danilka’nın eli bir ağaç **kovuğuna** sıkıştı. Şimdi çıkaramıyorum, gel amca, lütfen, onun elini kovuktan çıkar. Yalvarırım ona yardım et!”

Terenty, Fyokla’ya heyecanla sordu: “Niçin elini ağaç kovuğuna soktu?”

Fyokla, “**Guguk kuşunun** yumurtasını bana vermek için...” diye cevap verdi.

Terenty başını salladı ve yere tükürdü “Bu nasıl bir çocuk? Ben ne yapayım şimdi? Bu çocuk her gün başka bir yaramazlık yapıyor! Haydi, gel Fyokla. Gidelim ve Danilka’yı kurtaralım!” dedi.

Terenty ve Fyokla bahçeden çıktılar ve köy yoluna **saptılar**. Hiç durmadılar, birbirleriyle konuşmadılar. Sadece hızlı hızlı yürüdüler. Köyün dışına çıktılar ve uzaklarda koyu mavilikler içindeki Kont’un bahçesine döndüler. Kont’un bahçesi yaklaşık bir buçuk mil kadardı. O sırada güneş buluta girdi ve her yer karanlık oldu.

Fyokla, Terenty’nin ardından “Aman tanrım!” diye **fısıldadı**. İlk yağmur damlaları, tozlu yola düştü. Kocaman bir yağmur damlası da Fyolka’nın yanağına düştü ve sanki gözyaşı gibi oradan da çenesine aktı.

Zayıf ve çıplak ayaklı Terenty, “Yağmur başladı ama bu doğa için çok iyi. Çünkü otlar ve ağaçlar yağmurla beslenir. Sakın gök gürültüsünden korkma, sevgili Fyokla!” dedi.

Yağmur başladı ama rüzgâr dindi. Doğada sadece taze çavdarların ve yağmur tanelerinin sesi vardı.

Terenty, Fyokla’ya “İliklerimize kadar ıslanacağız.” diye mırıldandı. “Üzerimizde kuru bir nokta bile kalmayacak. Şimdi yağmur ensemden aşağı akıyor kızım ama korkma! **Otlaklar** yine kuruyacak, yeryüzü yine kuruyacak ve biz de yine kuruyacağız. Aynı güneş hepimiz için var.” dedi.

Tam tepelerinde bir şimşek çaktı ve ortalığı aydınlattı, sonra gök gürledi. Fyokla çok korktu ve Terenty’ye “Amca, daha önce hiç böyle bir hava görmedim. Sanki gökyüzü parçalanacak. Çok korkuyorum!” dedi.

Terenty, “Korkma Fyokla, bu mevsimde gök gürültüsü normaldir. Çünkü şimdi ilkbahar ve ilbaharda çok yağmur yağar, şimşek çakar ve gök gürler.” dedi.

Terenty’nin ve Fyokla’nın ayakları ıslandı ve çamur oldu. Çamurlu ayaklarla yürümek çok zordu. Zavallı **cılız**, küçük dilenci kız **nefes nefese kaldı**. Fakat sonunda Kont’un bahçesine geldiler.

Terenty, Fyokla’ya “Danilka nerede? Beni ona götür!” dedi.

Fyokla, Terenty'yi Danilka'nın yanına götürdü. Danilka sekiz yaşında, kızıl saçlı, soluk benizli bir çocuktur. O sırada ağacın altında yardım bekliyordu. Fyokla ve Terenty'nin ayak seslerini duydu, kafasını kaldırdı. Karşısında Fyokla ile Terenty'yi gördü ve çok sevindi. Onlara gülümsedi ve "Çok şiddetli gök gürlüyor Terenty, daha önce hiç bu kadar gök gürültüsü duymadım." dedi.

Terenty, Danilka'ya heyecanla sordu: "Eline ne oldu?"

Danilka, "Elim kovuğun içinde, lütfen bana yardım et Terenty..." diye cevap verdi.

Terenty, "Peki, elin nasıl ağaç kovuğuna sıkıştı. Bunu nasıl yaptın?" diye soru.

Danilka "Ağaçta küçük bir kovuk vardı. Orada kuş yumurtası gördüm. Yumurtaları almak için elimi kovuğa soktum ama elimi kovuktan çıkaramadım." diye cevap verdi.

Terenty kovuğun kenarını kesti ve Danilka'nın elini oradan çıkardı. Danilka'nın eli kıpkırmızıydı ama ağrı yoktu.

Danilka, birden durdu ve gökyüzünü dinledi. Terenty'ye "Terenty amca, gök neden gürler?" diye sordu.

Eskici Terenty, “Bir bulut diğere çarpar. O zaman gök gürler.” diye yanıtladı. Fyokla, Terenty ve Danilka Kont’un bahçesinden çıktılar. Yol kenarından yürüdüler ve karanlık bir yola saptılar. Gök gürültüleri ve şimşekler yavaş yavaş azaldı ve yağmur **dindi**.

Danilka, “Bir kaç gün önce ördekler buraya geldiler Terenty.” dedi ve ekledi: “Gniliya Zaimishtcha’daki **bataklıklara** yuva yapacaklar galiba. Fyokla, şuraya bülbüller yuva yapmış. Sana bir **bülbül** yuvası göstereyim, ister misin?”

Terenty “Bülbüllere dokunma, onları rahatsız edersin. Bülbül günahsız, sevimli ve güzel sesli bir kuştur. Bülbüller güzel sesleriyle

her gün tanrıyı överler ve onların güzel sesi insanların kalplerini aydınlatır. Bu yüzden bülbülleri rahatsız etmek günahtır.” dedi.

Danilka “Peki, ya **serçeler** nasıldır?” diye sordu.

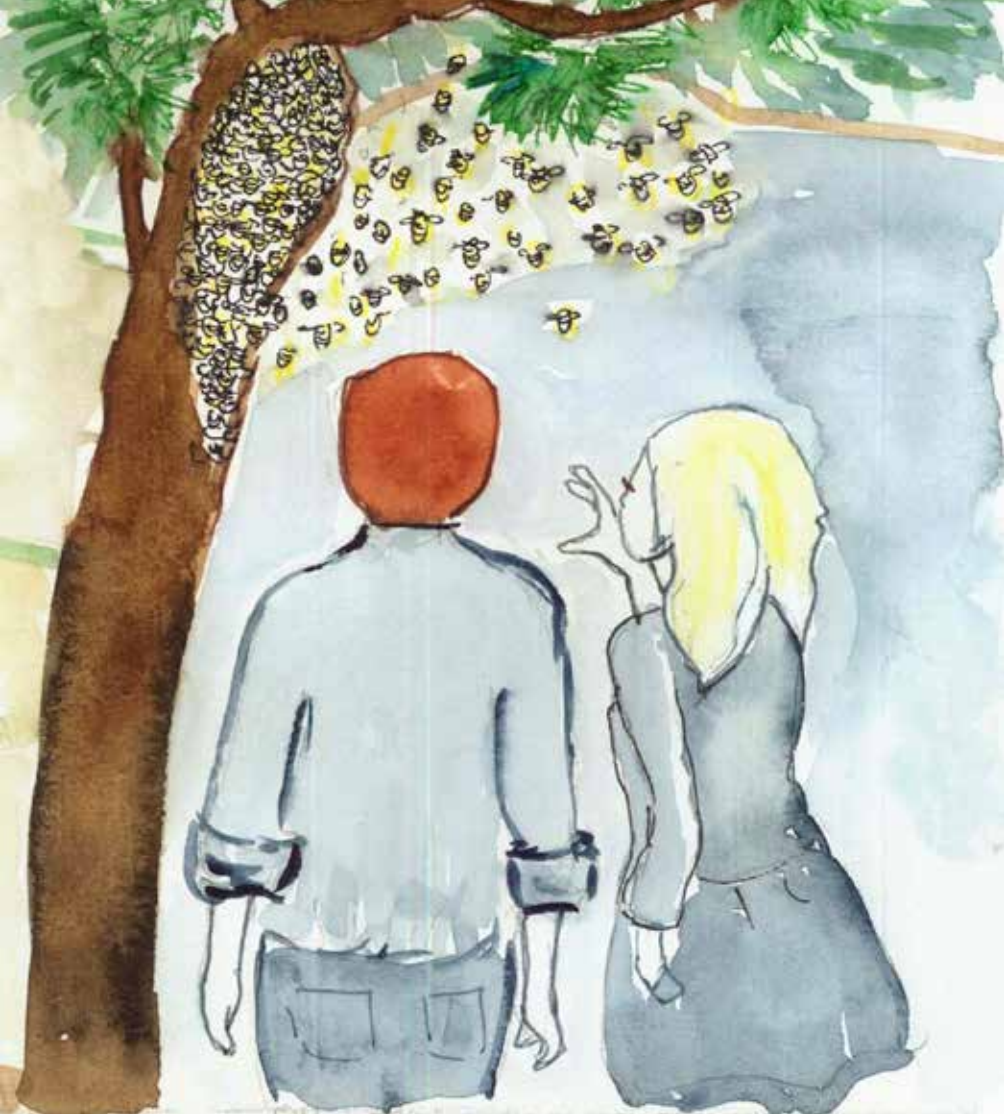
Terenty, şöyle açıkladı: “Serçenin önemi yok, kötü, hain bir kuştur. Yankesiciye benzer, her zaman insanlar mutsuz olsun isterler.

Fyokla, Terenty ve Danilka bir süre yürüdüler. Daha sonra bir ağacın altına oturdular ve dinlendiler. Terenty, Fyokla ve Danilka’ya “Bakın!” dedi. “Burada bir karınca yuvası var. Yağmurdan sonra bir karınca yuvası ortaya çıkmış! Yuvalarını sel basmış! Yaramazlar!”

Fyokla ve Danilka, karınca yuvasına bakmak için eğildiler ve çok şaşırdılar. Fyokla, heyecanla “Bu yuvaya ne olmuş?” diye sordu. Terenty, “Yağmur, karıncaların yuvasını bozmuş. Şimdi onlar yuvalarını tekrar yapmak için çalışıyorlar. Çevreden çöp, ot ve yaprak taşıyorlar. Çöp, ot ve yaprakla yeni yuva yapacaklar.” diye cevap verdi.

Terenty, karıncalara baktı ve güldü: “Sevgili karıncalar, bu kadar telaşa gerek yok, merak etmeyin, ölmezsiniz! Bu size **ders olsun**, bir daha yuvanızı yumuşak toprağa yapmayın.” dedi.

Yürümeye devam ettiler. Fyokla, genç bir meşe ağacını gösterdi ve “Ah, işte burada da arılar var!” dedi. Arılar hep birlikte ağacın kütüğüne **kondular**. Çok fazla arı vardı. Bu yüzden ağacın yaprakları bile görünmüyordu. Arıların çoğu birbirinin üzerine kondu. Arılar bu şekilde siyah bir çuvala benziyordu.

Terenty, çocuklara arılar hakkında bilgi verdi: “Bu bir arı **sürüsü**. Bir kovan bulmak için uçuyorlar, hepsi yağmurda ıslanmışlar. Arılar yağmurdan hoşlanmazlar. Bu yüzden yağmur yağarken arılar uçmazlar, bir ağaca konarlar. Mesela, arıları o ağaçtan almak istiyorsunuz. O zaman ağacın dalını eğin, dalın altına bir çuval tutun ve dalı sallayın. Hepsi çuvalın içine düşerler. Yani, arıları bu şekilde yakalamak çok kolaydır.”

Birdenbire küçük Fyokla, kaşlarını çatı ve ensesini tuttu. Danilka’ya “Abi, ensemble çok kaşınıyor. Ensemble ne var? Lütfen bakar mısın?” dedi. Danilka, Fyokla’nın ensesine baktı, kızın ensesinde kocaman bir kabarıklık vardı.

Eskici Terenty “Ha, ha, ha!” diye güldü. “Bu neden oldu, biliyor musun Fyokla? Ormandaki bazı ağaçların üzerinde küçük sinekler vardır. O sineklerden biri ağaçtan senin ensene düşmüş, işte kabartıyı o yaptı. Merak etme, biraz sonra geçer.” dedi.

Güneş bulutların arasından çıktı; ormanı, ağaçları ve üç arkadaşı sıcak ışıyla ısıttı. Koyu, kötü bulut uzaklara gitti ve fırtınayı da beraberlerinde götürdüler. Hava sıcak ve hoş kokuyordu. Havada böğürtlen, leylak ve tatlı kır çiçekleri kokusu vardı.

Bir ıslık ve gürültü duyduklar ama bu fırtınanın gürültüsü değildi. Terenty, Danilka ve Fyokla’nın önünden bir yük treni geçiyordu. Lokomotiften siyah dumanlar çıkıyordu ve arkasında yirmi vagonu sürüklüyordu. Trenin gücü çok etkileyiciydi. Çocuklar, Terenty’ye “Terenty amca, bu treni atlar çekmiyor. Peki, bu tren kendi kendine nasıl gidiyor?” diye sordular. Terenty, “Çocuklar, hepsini buhar yapıyor... Hepsini buhar çalıştırıyor... Tekerlekler buharla hareket ediyor... Görüyorsunuz... Bu harika bir **icat!**” dedi.

Terenty, Danilka ve Fyokla bir süre treni seyrettiler. Daha sonra rayların üzerinden geçtiler, yoldan aşağıya indiler ve nehre doğru yürüdüler. Yol boyunca hep konuştular. Danilka ve Fyokla sorular sordular, Terenty onları cevapladı. Terenty, çocukların tüm sorularını cevapladı. Çocuklar bundan çok etkilendiler. Çocuklar, kendi aralarında, “Terenty her şeyi biliyor. Mesela bütün yabanî çiçeklerin, hayvanların ve taşların isimlerini biliyor... Hangi bitkiler faydalı, hangi bitkiler zararlı, bunu

da biliyor... Bir atı veya ineği görüyor ve onun yaşını tahmin ediyor. Yıldızlara bakıyor ve ertesi gün hava nasıl olacak, bunu söylüyor. Gerçekten de Terenty çok bilgili bir insan.” diye konuştular. Aslında bunları sadece Terenty bilmiyordu. Silanty Silitch, hancı, bahçıvan, çoban, yani tüm köylüler bunları biliyordu. Bu bilgileri insanlar kitaplardan değil; ormandan, tarlalardan, nehir kıyısından, yani doğadan öğreniyorlardı. Onların öğretmenleri, ağaçlar, kuşlar, toprak, yıldızlar, güneş ve yabancı bitkilerdi.

Danilka ve Fyokla, Terenty’nin bütün sözlerini dikkatle dinlediler ve hepsini ezberlediler. Yol boyunca, çocuklar Terenty’yi dinlediler; hiç sıkılmadılar ve hiç yorulmadılar. Çocuklar dünyayı çok merak ediyordu. Bu yüzden sürekli Terenty’ye sorular sordular ve yeryüzünün güzelliklerini konuştular.

Öğleye doğru üçü de nehir kenarında oturdular, Danilka, çantasından ıslak ve ezik bir parça ekmek çıkarttı, ekmeği paylaştılar ve hep beraber yediler. Terenty yemekten sonra dua etti, sonra kumlu toprağa uzandı ve uykuya daldı. Danilka nehrin kenarına oturdu ve sessizce nehri seyretti. O sırada pek çok şey düşündü: Fırtınayı, arıları, karıncaları, treni... Şimdi de gözlerinin önünde balıklar vardı. Bazıları beş santimetre, bazıları daha da büyüktü. Bazıları ise bir insanın tırnağından büyük değildi... Balıkların hepsi birbirinden farklıydı ve balıkları seyretmek çok eğlenceliydi.

Danilka, Fyokla ve Terenty bütün gün gezdiler ve akşama doğru köye döndüler. Çocukların güzel bir evleri yoktu. Onların evi eski bir mısır **deposuydu**. Terenty, çocukları mısır deposuna bıraktı ve arkadaşlarının yanına gitti. Çocuklar samanların üzerine yattılar ve uyudular.

Terenty, birkaç saat sonra çocukların yanına geldi. Onları uzun uzun seyretti. Çocukların yanlarına bir parça ekmek ve bir parça peynir koydu. “Kahvaltıda bunları yerler ve doyarlar.” diye düşündü. Daha sonra çocukların başlarını okşadı ve oradan ayrıldı. Kimse onun sevgisini görmedi... Onun sevgisini sadece gökyüzündeki parlak ay ve yıldızlar gördü...

ALİŞTIRMALAR

1. Yukarıdaki metne göre doğru cevabı işaretleyelim.

1. Fyokla sabahleyin neden köye doğru koştu?
 - a. Yağmurdan kaçmak için
 - b. Kilise görevlisini aramak için.
 - c. Terenty'yi bulmak için
 - d. Köylülere haber vermek için.
2. Danilka nasıl bir kaza geçirdi?
 - a. Ağaçtan düştü.
 - b. Yağmurda çok ıslandı, hasta oldu.
 - c. Eli arı kovanına sıkıştı.
 - d. Eli ağaç kovuğuna sıkıştı.
3. Terenty nasıl bir insan?
 - a. Çok sinirli bir insan.
 - b. Sevgi dolu, bilgili ve iyi bir adam.
 - c. Sessiz ve utangaç bir adam.
 - d. Cahil ve yalancı bir insan.
4. Danilka neden kaza geçirdi?
 - a. Fyolka'ya bal getirmek için arı kovanına elini soktu.
 - b. Terenty'yi bulmak için ormanda kayboldu.
 - c. Guguk kuşunun yumurtasını Fyolka'ya vermek için elini ağaç kovuğuna soktu.
 - d. Guguk kuşunu Terenty'ye göstermek için ağaca çıktı.
5. Çocukların evi neresiydi?
 - a. Mısır deposu
 - b. Mısır tarlasında bir kulübe
 - c. Odun deposu
 - d. Eski bir lokomotif
6. Çocuklar neyin sesi duydular ve ısığa benzettiler?
 - a. şimşeğin
 - b. yağmurun
 - c. gök gürültüsünün
 - d. yük treninin
7. Çocuklara göre arı yığını neye benziyordu?
 - a. siyah bir çuvala.
 - b. siyah bir lokomotif.
 - c. ağaç kovuğuna.
 - d. karınca yuvasına.

8. Terenty gece niçin çocukların yanına gitti?
 a. Onların üstlerini örtmek için
 b. Onlara yiyecek bırakmak için
 c. Onları kontrol etmek için
 d. Onları seyretmek için

2. Aşağıdaki cümleler doğru ise D, yanlış ise Y yazalım.

1. Fyolka Terenty’i bulmak için köye gitti. ()
2. Terenty, Sitanty’i buldu. ()
3. Sitany, köyün yöneticisiydi. ()
4. Mevsim ilkbahardı. ()
5. Fyolka’nın ensesini sinek ısırды. ()
6. Terenty’nin ensesini bir arı ısırды. ()
7. Çocuklar çiçeklerin üzerine yattılar ve uyudular. ()
8. Terenty çantasından ıslak ve ezik bir parça ekmek çıkarttı. ()
9. Çocukların evi bir mısır deposuydu. ()
10. Terenty kilise görevlisiydi. ()
11. Danilka, Fyolka ve Terenty bütün gün gezdiler. ()
12. Kont’un bahçesi yaklaşık bir mil uzaklıktaydı. ()
13. Fyolka küçük bir dilenci kızdı. ()
14. Arılar ceviz ağacındaydı. ()
15. Terenty bir eskiciydi. ()

Cevaplar:

1. 1-c, 2-d, 3-b, 4-c, 5-a, 6-d, 7-a, 8-b

2. 1-d, 2-y, 3-y, 4-d, 5-d, 6-y, 7-y, 8-y, 9-d, 10-y, 11-d, 12-y, 13-d, 14-y, 15-d

BILDIRCIN

Ivan Turgenyev

Evimiz Rusya'nın güneyindeki bir çiftlikteydi. Çiftliğin çevresinde geniş **bozkırlar** vardı. Etrafta hiç ağaç yoktu. Her yerde kocaman, yeşil yılanlar vardı. Evimizin karşısındaki tepelerde küçük dereler vardı.

Babam, ava **düşkün** bir insandı. Güzel havalarda tüfeğini alıyor ve ava gidiyordu. Babam yaşlı köpeği Trezor ile beraber **keklik** ve **bıldircin** avlıyordu. Çünkü bizim taraflarda bunlardan başka av hayvanı yoktu.

Ben de sık sık babamla beraber ava gidiyordum. Bu, benim için büyük bir zevkti. “Ben de çok iyi bir avcıyım. Her türlü kuşu kolayca avlayabilirim.” diye düşünüyordum. Avda hiç yorulmuyordum. Babam kuşlara ateş ediyordu, köpeğimiz Trezor da yaralı kuşları yakalıyor ve bize getiriyordu. O zaman ben çok neşeleniyordum, kuşlara hiç acımıyordum ve kuşlar için hiç üzülüyordum.

Bir gün babamla beraber bir kuş gördük. Babama, “Babacığım, bu kuş niçin uçmuyor?” diye sordum. Babam, bana “Bu kuş yaralı, bu yüzden uçamıyor.” diye cevap verdi. Bana “Sakin hareket etme, burada dur!” dedi. Tüfeğini kaldırdı, sonra Trezor’a döndü. Ona fısıltıyla seslendi: “Haydi! Haydi!” Babam yavaş yavaş kuşa doğru yürüdü. Trezor da babamın arkasından gitti. Ben onları ve yaralı kuşu çok merak ettim. Ben de babamın ve Trezor’un arkasından gittim. Yaralı kuş hemen bizi gördü, önce koştu, sonra yavaş yavaş uçtu ve gitti. Babam ateş etti ama kuşu vuramadı. Babam, ben ve Trezor, sadece kuşun arkasından baktık...

Başka bir gün babamla tekrar ava gittik. O zaman keklikler henüz küçüktü, bu yüzden babam onları vurmak istemedi. Küçük **meşe** kümelerine doğru yürüdü. Çavdar tarlasının yanında bıldırcınlar vardı. Çavdar tarlasında otlar, **yoncalar** ve karanfiller vardı. Oradan çiçek toplamak çok zevkliydi. Ama ben o gün hiç çiçek toplamadım. Çünkü “Bir avcıya çiçek toplamak yakışmaz.” diye düşündüm.

Köpeğimiz Trezor birdenbire havladı. Çünkü Trezor’un yanından bir bıldırcın fırladı ve uçtu. Ama pek tuhaf uçuyordu. Havada yuvar-

lanıyor, ters dönüyor, yere yaklaşıyordu. Trezor hızla onun arkasından koştu. Babam, “**Kurşunlar** köpeğe gelir.” diye düşündü ve ateş etmedi. Trezor birdenbire havaya zıpladı ve bıldırcını yakaladı. Bıldırcını getirdi ve babama verdi. Babam kuşu aldı, avucuna koydu. Babama yaklaştım, “Ne oldu? Kuş yaralı mıydı?” diye sordum. Babam, “Hayır! Yaralı değildi ama herhalde buralarda, yakın bir yerde yuvası var.” diye cevap verdi. Ben de “Peki, o halde, neden alçaktan uçtu?” diye sordum. Babam, “Köpeği yavrularının yanından uzaklaştırmak için. O her şeyi yavrularını korumak için yaptı ama başaramadı ve Trezor onu yakaladı.” dedi. Ben “Demek yaralı değildi? Peki, şimdi nasıl? İyi mi?” diye sordum. Babam, “Hayır, bu kuş yaşamaz. Çünkü Trezor onu dişleriyle sıktı ve yaraladı.” dedi.

Bıldırcına iyice yaklaştım. Bıldırcın babamın avucundaydı ve boynundan yaralıydı. Ela gözüyle yan taraftan bana bakıyordu. Birdenbire ona öyle acıdım ki! Sanki bana bakıyor ve şöyle düşünüyordu: “Niçin öleceğim? Niçin? Ben sadece görevimi yaptım. Küçük

yavrularımı kurtarmak istedim. Küçük yavrularımı köpekten korumak istedim. Köpek beni yakaladı. Ben bir zavallıyım! Bir zavallı! Haksızlık bu! Haksızlık...”

“Babacığım, belki de ölmez.” dedim, Sonra bıldırcının başını okşamak istedim. Ama babam, “Hayır! Ona dokunma! İşte bak, şimdi onun bütün vücudu **titreyecek**, gözleri kapanacak.” dedi. Kısa bir süre sonra bıldırcının vücudu titredi ve gözleri kapandı. Ben çok ağladım. Babam “Niçin ağlıyorsun?” diye sordu ve güldü. Ben “Ona acıyorum. Çünkü o sadece yavrularını korumak istedi ve biz onu öldürdük. Bu haksızlık!” dedim. Babam bana cevap vermedi. “Babam ve Trezor hiç iyi kalpli değiller, çok zalimler!” diye düşündüm.

Bıldırcını babamın elinden aldım ve avucuma koydum. “Lütfen Tanrım, bıldırcın tekrar gözlerini açsın!” diye dua ettim. Ama zavallı bıldırcın gözlerini açmadı ve hareket etmedi. Babam, “Boşuna uğraşma, oğlum. O öldü, tekrar gözlerini açmaz. Bak, başı nasıl sallanıyor.”

dedi. Gagasından tuttum ve başını hafifçe kaldırdım ama başı yine düştü. Babam, “Ona hâlâ acıyor musun?” diye sordu. Ben de babama, “Bundan sonra onun yavrularına kim bakacak?” diye sordum. Babam dikkatle yüzüme baktı ve “Üzülme. Erkek bıldırcın, yani yavru bıldırcınların babaları onlara bakar.” dedi.

O sırada Trezor ağacın altına kokluyordu. Babamla beraber Trezor’un yanına gittik ve bıldırcının yuvasını gördük. Yuvada dört bıldırcın yavrusu vardı, hepsi de çok küçüktü. Vücutlarında tüy yoktu, sadece ince kuyrukları vardı. Bıldırcın yavruları yan yana yatıyorlardı ve hızlı hızlı nefes alıyorlardı. Ben aniden “Baba! Baba! Lütfen Trezor’u çağır! Yoksa Trezor bu yavruları da öldürecek!” diye bağırdım.

Babam, Trezor’u çağırdı. Trezor ile babam oradan uzaklaştılar. Bir ağacın altına oturdular. Ben bıldırcın yuvasının yanında kaldım. Bıldırcın yavrularını seyrettim. Daha sonra mendilimi bıldırcın yavrularının üstlerine örttüm. “Şimdi onların anneleri öldü. Onlar yalnız kaldılar. Gece çok üşüyecekler. Belki bu mendil onları korur.” diye düşündüm. Bir süre daha bıldırcın yavrularını seyrettim, sonra babamın yanına gittim.

Babama “Babacığım, anne bıldırcını bana verir misin?” diye sordum. Babam, “Tamam, al ama onu ne yapacaksın?” diye sordu. Ben, “Onu yuvasının yanına **gömeceğim**. Burada, yuvasının yanında yatmak **hoşuna gider!**” diye cevap verdim. Babamdan çakısını istedim ve bıldırcın için bir **çukur kazdım**. Babam çok şaşırdı. Bıldırcını göğsünden öptüm, çukura koydum ve üzerini toprakla örttüm. Biraz sonra babam-

la oradan uzaklaştık ama yolda sürekli arkama baktım. Yol boyu zavallı anne bıldırcını ve yavrularını düşündüm.

O gün eve çok mutsuz döndüm. Akşam yemeği yemedim ve erkenden yattım. Gece bir rüya gördüm. Rüyamda gökyüzündeydim. Anne bıldırcın da küçük bir bulutun üzerindeydi. Bıldırcının tüyleri bembeyazdı ve boynunda bir **çelenk** vardı. “Bıldırcın, yavrularını korumak için öldü. O çok **fedakâr** bir anne. Bu yüzden Tanrı ona ödül verdi.” diye düşündüm.

Beş gün sonra babamla yine aynı yere gittik. Anne bıldırcının **mezarını** buldum. Ama yuva boştu, yavrular yuvada yoktu. Babama “Yavrular nerede?” diye sordum. Babam “Galiba, babaları onları başka bir yere götürdü.” diye cevap verdi. Oradan birkaç adım ileride, çalılığın arasından büyük bir bıldırcın havalandı. Ama babam ona ateş etmedi. Ben de “Hayır! Daha önce yanıldım. Babam iyi kalpli bir insan!” diye düşündüm.

O günden sonra avcılık merakım yok oldu. Avdan ve avcılardan hep nefret ettim. Bir daha tüfek bile görmek istemedim. Çünkü öldürmek, kan dökmek dünyadaki en kötü şey...

ALIŞTIRMALAR

1. Aşağıdakilerden hangisi doğrudur, seçelim.

1. Çocuğun evi Rusya'nın *güneyindeki* / *kuzeyindeki* / *güneybatısındaki* bir çiftlikteydi.
2. Çocuğun babası *savaşa* / *ava* / *çalışmaya* düşkün bir insandı.
3. Çocuğun babası *serçe* / *güvercin* / *keklik* avlıyordu.
4. Çocuğun babası güzel havalarda *tüfeğini* / *tabancasını* / *atım* alıyor ve ava gidiyordu.
5. Kuş ölüydü / *yaralıydı* / *bastaydı*, bu yüzden uçamıyordu.

2. Aşağıdaki ifadeleri metne göre eşleştirelim.

1. Çocuk akşam yemeğini yemedi ve	a. havalandı.
2. Çalılığın arasından büyük bir bıldırcın	b. yürüdü.
3. Çocuk babasından çıkısını istedi ve	c. kaldırdı.
4. Çocuğun babası küçük meşe kümelerine doğru	ç. bozkırlar vardı.
5. Bıldırcın çocuğun babasının	d. üstlerine örttü.
6. Çocuk yaralı kuşu çok	e. merak etti.
7. Çiftliğin çevresinde geniş	f. bir çukur kazdı.
8. Babası çocuğa “niçin ağlıyorsun” diye	g. erkenden yattı.
9. Çocuk mendili bıldırcın yavrularının	ğ. avucundaydı.
10. Çocuk, bıldırcını gagasından tuttu ve başını hafifçe	h. sordu.

3. Yukarıdaki metne göre doğru cevabı işaretleyelim.

1. Bıldırcının yuvası neredeydi?
 - a. Ağacın dalında
 - b. Bozkırın ortasında
 - c. Evin bahçesinde
 - d. Ağacın altında

2. Çocuk ölü bıldırcını neden babasından istedi?
- Onu eve götürmek için
 - Onu gömmek için
 - Onu arkadaşlarına göstermek için
 - Ona dua etmek için
3. Çocuk neden çiçek toplamak istemedi?
- “Avcıya çiçek toplamak yakışmaz.” diye düşündü.
 - “Av sırasında çiçek toplamak doğru olmaz.” diye düşündü.
 - Çiçek toplamayı sevmiyordu.
 - “Annem ve babam kızar.” diye düşündü.
4. Bıldırcın neden alçaktan uçuyordu?
- Hastaydı ve kanadı kırıktı.
 - Yavrularını köpekten korumak istiyordu.
 - Yavrularına yiyecek arıyordu.
 - Yavrularına su arıyordu.
5. Çocuk neden ağladı?
- Bıldırcını avlayamadı.
 - Babası onu ava götürmedi.
 - Bıldırcın ve yavruları için çok üzüldü.
 - Babası onu azarladı.

Cevaplar:
1. 1. güneyindeki, 2. ava, 3. keklilik, 4. tüfeğini, 5. yaralıydı
2. 1-g, 2-a, 3-f, 4-b, 5-g, 6-e, 7-ç, 8-h, 9-d, 10-c
3. 1-d, 2-b, 3-a, 4-b, 5-c

SÖZLÜKÇE

ELMAS GERDANLIK

av (i.): Karada ya da suda evcil olmayan hayvanları vurma / yakalama işi.

balo (i.): Danslı ve özel giysili gece eğlencesi.

çare (i.): Bir sorunu çözmek için tutulması gereken yol, çözüm yolu.

çığlık atmak (f.): İnce ve keskin bir ses ile bağırarak.

davetiye (i.): Bir toplantıya, bir yere çağırarak üzere düzenlenen davet yazısı.

elmas (i.): Mücevher olarak kullanılan, saydam, değerli taş.

eski püskü (s.): Çok eski, iyice eski.

faiz (i.): Bir yere ödünç verilen paraya karşılık alınan kâr.

fayton (i.): Dört tekerlekli at arabası.

fırsat (i.): Herhangi bir şey için en uygun zaman, uygun durum veya şart.

gardırop (i.): Giysi dolabı.

gerdanlık (i.): Çoğu değerli taş ve madenlerden yapılmış, boyna takılan takı.

hayal (i.): Zihinde tasarlanan, canlandırılan ve gerçekleşmesi özlenen şey.

ihtiyaç (i.): Gereksinim.

inci (i.): İstiridyeye gibi deniz hayvanlarının içerisinde oluşan, değerli, küçük, sert, süs tanesi.

kopça (i.): Bir takımın iki ucunu birleştirmeye yarayan ve metal bir halka ile bir çengelden oluşan araç.

kuyumcu (i.): Değerli metal ve taşlardan bilezik, küpe, vb. süs eşyası satan kimse, mücevherci.

mücevher (i.): Değerli süs eşyası.

ova (i.): Çevrelerine göre çukurda kalmış, düzlük yer.

ödünç almak (f.): İleride geri vermek şartıyla birisinden bir şey almak.

plaka (i.): Kamyon, otomobil, vb. kara taşıtlarına takılan numara levhası.

sahte (i.): Bir şeyin aslına benzetilerek yapılan, gerçek olmayan.

saten (i.): Parlak, pamuklu kumaş.

tüfek (i.): Savaş veya avda kullanılan, uzun namlulu ateşli silah.

vazgeçmek (f.): Niyetten veya karardan dönmek.

yoksulluk çekmek (d.): Sürekli yoksulluk içinde bulunmak.

zarif (s.): Güzel, hoş, ince.

ÖRNEK BİR MİLYONER

acımak (f.): Bir kişinin uğradığı kötü bir duruma üzülmek.

aksan (i.): Bir ülkenin insanlarına veya bir çevreye özgü söyleyiş özelliği.

alay etmek (f.): Bir kimsenin herhangi bir kusuru veya zayıf noktası ile eğlenmek, küçük görmek.

albay (i.): Rütbesi yarbay ile tuğgeneral arasında bulunan ve asıl görevi alay komutanlığı olan üstsubay.

buruşuk (s.): Gerginliği, düzgünlüğü kalmamış, buruşmuş olan.

çek (i.): Para yerine geçen ve karşılığı banka hesabından ödenen yazılı belge.

değnek (i.): Elde taşınacak incelikte düzgün ağaç, sopa.

eskici (i.): Her türlü eski eşya alım satımıyla uğraşan kimse.

kalpsiz (s.): Merhametsiz, acımasız.

kılıç (i.): Uzun, ucu sivri, bir veya her iki yüzü keskin, çelikten silah.

miras (i.): Bir kişiye, ölen bir yakınından kalan mal mülk, para veya servet.

Pound (i.): İngiltere'nin para birimi, İngiliz Sterlini.

sadaka (i.): Dilenciye verilen para.

sağdıç (i.): Düğünde gelin veya damada kılavuzluk eden kimse.

smokin (i.): Özel günlerde erkeklerin giydiği önü açık, ceketi genellikle ipek yakalı takım giysisi.

sözünü kesmek (f.): Bir kimsenin konuşmasını engellemek.

Şilin (i.): İngiliz lirasının yirmide biri olan para.

tembih etmek (f.): Bir kişiyi bir işin yapılması ya da yapılmaması konusunda uyarmak.

SAÇ TOKASI

bağır (i.): Göğüs.

çağlayan (i.): Küçük bir akarsuyun, çok yüksek olmayan bir yerden dökülüp aktığı yer, küçük şelale.

çözmek (f.): Düğümlü, bağlı veya sarılı bir şeyi açmak.

gösterişsiz (s.): Gösterişi olmayan, sade, mütevazı.

gür (s.): Bol ve güçlü olarak çıkan veya fişkıran.

incelemek (f.): Bir şeyi ele alıp özelliklerini, ayrıntılarını anlamaya, öğrenmeye çalışmak.

iri yarı (s.): İri yapılı, uzun boylu ve şişman.

kıymetli (s.): Değerli.

platin (i.): Sert, gümüş renkli, mücevher yapımında kullanılan bir metal.

tasarım (i.): Bir ürünün yeni ve farklı bir biçimde sunumu, dizayn.

yalvarmak (f.): Birinden ısrarla, kendine acındıracak sözlerle, saygılı bir biçimde bir şey istemek.

zincir (i.): Birbirine geçmiş bir sıra metal halkadan oluşan bağ.

KIRDA BİR GÜN

ağaç kovuğu (i.): Ağacın oyuk durumunda bulunan iç bölümü.

bataklık (i.): Çok derin olmayan sularla örtülü bataklık bölge

bülbül (i.): Güzel sesli ötücü kuş.

cılız (s.): Çok zayıf ve güçsüz.

çamur (i.): Su ile karışmış toprak.

çavdar (i.): Buğdaygillerden, unlu tane veren bir bitki.

depo (i.): Korunmak, saklanmak veya gerektiğinde kullanılmak için bir şeyin konulduğu yer.

ders olmak (deyim): Kötü bir olayın bir daha yapmamak üzere örnek olması.

dinmek (f.): Sona ermek, bitmek, durmak.

fısıldamak (f.): Başkalarının duyamayacağı kadar alçak sesle konuşmak.

gök gürlemesi (i.): Şimşekten veya yıldırımdan önce havada duyulan gürültü, gök gürültüsü.

guguk kuşu (i.): Bir cins kır güvercini, bir çeşit kır kuşu.

icat (i.): İlk defa yeni bir şey yaratma, buluş.

ilik (i.): Kemiklerin iç boşluklarını dolduran yağlı madde.

iliklerine kadar ıslanmak (deyim): Çok ıslanmak.

konmak (f.): Kuş, kelebek gibi uçan şeylerin bir yere inmesi.

nefes nefese kalmak (deyim): Nefesi tıkanacak gibi olmak

otlak (i.): Hayvan otlatılan yer, mera.

sapmak (f.): Yön değiştirmek, başka bir yöne gitmek.

serçe (i.): İnsanlara yakın yerlerde yaşayan, koyu renkli, ötücü küçük bir kuş.

soluk (s.): Rengi atmış, solmuş, parlaklığını yitirmiş.

sürü (i.): Birlikte yaşayan hayvan topluluğu.

şimşek (i.): Bulut içinde elektrik boşalırken oluşan kırık çizgi biçimindeki geçici ışık.

BILDIRCIN

bıldırcın (i.): Benekli, eti için avlanan, etinden ve yumurtasından yararlanan göçebe kuş.

bozkır (i.): Sıcak ve ılıman iklimlerdeki ağaçsız doğal alan, step.

çelenk (i.): Çiçek, dal ve yapraklarla yapılmış halka.

çukur (i.): Çevresine göre aşağı çökmüş olan yer.

düşkün (s.): Bir şeye kendini aşırı vermiş olan, çok bağlı, meraklı, tutkun.

fedakâr (s.): Kendini, kendi çıkarlarını feda etmekten çekinmeyen, özverili.

gömmek (f.): Yerin altına koyarak üstünü toprakla örtmek.

hoşuna gitmek (deyim): Beğenmek.

kazmak (f.): Herhangi bir araçla toprağı açmak, oymak.

keklik (i.): Güvercin büyüklüğünde, eti için avlanan, ayakları ve gagası kırmızı bir kuş.

kurşun (i.): Tüfek, tabanca vb. hafif ateşli silahlarda kullanılan mermi.

meşe (i.): Yaz kış yapraklarını dökmeyen, kerestesi dayanıklı bir orman ağacı.

mezar (i.): Ölünün gömülü olduğu yer, kabir.

titrelemek (f.): Kasların hızlı, küçük kasılmalarla sarsılması.

yonca (i.): Çiçekleri kırmızı ya da mor renkli, yaprakları üç parçalı çayır bitkisi.

KISALTMALAR

i.: isim

f.: fiil

d.: deyim

s.: sıfat

zf.: zarf

z.: zamir

e.: edat

